

SUMARI

Pròleg.....	9
Instint de vida.....	13
AIGUA.....	23
Pluja.....	25
Gel.....	27
Rosada.....	29
Font.....	31
Riu.....	32
Llac.....	34
Onada.....	36
Balena.....	39
Pingüí.....	42
Corall.....	46
Llàgrima.....	48
Foc.....	51
Llumí.....	53
Espelma.....	55
Torxa.....	57
Brases.....	59
Volcà.....	61
El foc de Sant Joan.....	62

TERRA	65
Cocodril.....	67
Camell	69
Formiga.....	71
Estruç.....	74
Buguenvíl·lia	76
Olivera	78
Perla	80
AIRE	83
El cel.....	85
Vent	87
Núvol.....	89
Sol.....	91
Rossinyol.....	93
Estornell.....	95
Lluna.....	97
Estel fugaç	98
Mussol.....	100
Tramuntana de nit	103
Aurora.....	105
COMES I PUNTS	107

PRÒLEG

L'instint de vida és un sol instint amb infinits colors. És un instint que compartim amb tota la resta d'éssers vius que habiten la Terra i que parla, d'una manera única, a cada un d'ells: a les balenes, als pingüins, als cocodrils, als camells, a les formigues, als estruços, als rossinyols, als estornells i als mussols! En el seu nou llibre, el Josep Maria ens convidarà a aturar-nos per contemplar, amb pau admirada, aquest miracle de saber-nos part del mateix sospir del món amb la resta d'éssers, també amb el corall, l'olivera, la buguenví·lia i tota la Creació. Cada alba és una nova oportunitat per ser agraïts i creatius amb la Vida. Som aquí per celebrar aquesta Vida, aquesta Vida que ens alimenta a tots: a les plantes, als arbres, als animals... als humans. Aquesta Vida sagrada que ens connecta i ens uneix amb el Cosmos.

El Josep Maria ens fa adonar de la importància de restar amatents al nostre instint i a les nostres intuïcions, perquè hi són i perquè són la vida més autèntica. Per això ens regala un munt de traces, que

la mateixa creació ens obsequia, per tal de poder-nos deixar viure per aquest instint que ens habita i que parla, allí on la senzillesa és més gran. Això no obstant, cal admetre que les nostres societats accelerades i desnaturalitzades no ens ajuden gaire a meravellar-nos dels petits miracles quotidians que ens connecten amb aquest instint vital. Per això, és cabdal cultivar aquesta mirada meravellada d'infant, l'esguard contemplatiu que, amb innocència, entrelluca aquelles petites gotes d'aigua que, amb tendresa, acaronen la terra; o saber escoltar la gota de rosada que llisca, amb delicadesa, per la fulla d'una figuera; o el xiuxiueig amagat de les brases que ens parlen d'esperances, d'emocions i de passions. Ens atrevim a submergir-nos sense por, com ens convidarà la balena, en aquest univers de possibilitats i colors que ens regala la vida cada nou dia? Ens aventurem a esdevenir com l'aigua del llac que anhela fondre's amb el paisatge que l'acull i el cel infinit que el contempla? Ens llencem sense temença a celebrar la vida, a fluir i a dansar amb ella i a confiar-hi plenament, com ho fa l'olivera? Ens atrevim, com la formiga, a alliberar-nos dels estereotips, que no ens deixen veure més enllà del que ens han dit, i a esquingar els velts que amaguen la veritat? Creiem, amb fermesa, que un altre món és possible i necessari, i que solament ens cal un cor que sàpiga escoltar, acollir i fer-se transparent? Ens proposem aprendre cada dia a habitar la irrepetibilitat del moment present, gaudint agraïts del tast de cada pas? Sí? Som-hi, doncs!

Els qui tenim l'oportunitat i la joia de viure a prop d'ell podem confirmar, amb escreix, que en Josep Maria és una persona rica de vida, de sentiments i d'emocions pures que, amb la seva vida lluminosa, ens ajuda a contemplar aquesta flama nua, que és porta i mirada d'amor que tot ho pot. En el seu caminar silenciós i pacífic, com el del camell; sense pressa i gaudint de l'aquí i ara; amb un somriure agraït, ens convida, tot citant Hölderlin, a habitar poèticament aquesta terra. Una mirada poètica que, com ens recordava Thomas Merton, cal que sigui innocent i despullada, ja que, únicament, des del buit i la transparència, se'ns pot mostrar la realitat en la seva particular epifania. Amb aquest obsequi poètic que ens ofereix, el Josep Maria ens ensenya que el regal més valuós que podem oferir als altres és la nostra presència que, com la buguenvíllia, hauria de ser una presència agraïda i humil que omplís de color l'espai i cantés la bellesa de la vida. Aquesta, sens dubte, és la teva presència Josep Maria, cada dia més plena, senzilla i amb menys comes i punts. Moltes gràcies!

Jòrdan FAUGIER BOTIFOLL
Monjo de Solius

INSTINT DE VIDA

*Tot el que faci, cada punt i cada línia,
hauria de ser instint de vida.*

HOKUSAI. Artista japonès de gravats. Segle XIX

Instint de vida de veritat, profunda i intensa, viscuda amb passió i estimant sobretot.

L'instint de vida és la claror enmig de la nit, l'abraçada sincera i la paraula del cor, l'olor a terra mullada, la pluja entre el sol una tarda d'estiu, el cant de l'ocell i el pas de la formiga... L'instint de vida parla a cada moment, i sempre ens està esperant per anar més enllà!

L'instint de vida sempre ho és de la de veritat. Ni la vida estreta, ni la vulgar, ni la tramposa, ni la que només sap repetir idees que no s'atreveix a viure, són de veritat. La vida falsa no té instint. Només té pors i fantasmes, autoengany, justificacions i covardia. Per això hem d'estar atents al nostre instint i a les nostres intuïcions, perquè hi són i perquè són de la vida més autèntica.

Encara que també podem estar tan anestesiats, tan resignats amb la vida que portem, que a vegades ens sembli que no està tan malament. I podríem tenir raó. La nostra vida potser no ho està gens de malament. Ho podem saber fàcilment, només cal veure si ens empeny endavant i ens proposa sempre noves fites o si només està pendent de les seves petites seguretats materials. Si ens hem convertit en petits burgesos de l'ànima, qualsevol risc ens farà por i qualsevol repte, basarda. I defensarem amb vehemència el nostre petit cor que ha renunciat a viure obert, el farcirem de paraules altisonants i que ens semblen profundes però que no ens hem atrevit a viure, ens direm a nosaltres mateixos que som solidaris o bones persones, encara que els fets ens desmenteixin, i no tolerarem ningú, ningú, que ens vulgui despertar del nostre món de fantasia que pretenem que sigui de veritat.

Però tot això és impossible, sempre hi haurà esclatxes si no soc sincer amb mi mateix, si pretenc enganyar-me amb tots aquests muntatges i aquesta vida covarda, desesperada per trobar seguretats. I passaran els anys i sempre estaré al mateix lloc, passaran els escenaris i jo sempre seguiré fent el mateix, sentint el mateix i enviant per telèfon les mateixes emoticones. Fins que em mori, sense haver tastat la vida de veritat, de la qual ja he oblidat l'instint que la mou i la felicitat que em vol donar.

Et convido a resseguir ara la força d'aquest instint, de mil formes i colors. Un instint que tots tenim, encara que a vegades l'hem arraconat i no el volem escoltar. Un instint brillant que és la clau de la felicitat i que es pot mostrar a cada moment, si deixem que ho faci. És el nostre instint més profund, i, si som vius, sempre el podem escoltar. Aquí tens, doncs, algunes pistes per poder estar més atent a aquest instint. És molt més fàcil del que penses. Són pistes que la mateixa creació ens dona. En el món que ens envolta, i en la vida que hi habita, hi batega amb força aquest instint primer, aquesta força original donadora de vida. I és que, com sempre, només cal mirar.

L'instint de vida, en cada punt que posem i en cada línia que dibuixem, a cada moment i a cada sospir, ens convida a ser feliços i a no tenir por a viure a fons, de veritat. L'instint de vida és l'instint més humà. És l'instint de la felicitat.

Algunes indicacions pràctiques.

Els animals parlen per ells mateixos. Només he procurat que, si senten les paraules que poso en nom seu, reconguin, encara que sigui molt tènue, la resplendor de l'instint de vida brillant que hi habita, el reflex de l'instint que tantes coses ens pot ensenyar als humans.

Els habitants del firmament parlen per un narrador. Només en alguna ocasió, amb molt atreviment,

he gosat posar-los veu, però certament no faria falta res més que escoltar la que ja tenen, que és brutal.

Les formes del foc i de l'aigua parlen per un narrador i, a vegades, hi poso veu, he seguit només la intuïció del cor en començar a escriure, no busquis cap altra lògica. Recorda, malgrat tot, que la vida que amaguen sempre és més gran que qualsevol veu que les expliqui.

La divisió en quatre capítols també és arbitrària, i, a més, molts dels episodis que estan situats en un capítol podrien també estar en un altre. Recorda que, encara que ho fem per aclarir-nos una mica davant la immensitat que ens desborda, la vida no té les divisions que intentem posar-li. La vida és un sol instint amb infinits colors.

Per començar, però, us adjunto uns comentaris sobre algunes actituds que m'ajuden molt a escoltar l'instint de vida, perquè per poder-lo sentir cal sobretot un cor admirat, inquiet i pobre. I les tres coses depenen molt de com nosaltres decidim viure la vida.

Finalment vull disculpar-me per algunes repeticions... no les he pogut evitar! L'instint de vida parla arreu amb tanta força que, a vegades, no he sabut copsar allò que és únic de cada moment, cada cosa o cada ésser. És que, en el fons, com us he dit, l'instint de vida és un de sol i és ben simple i, com l'aigua, pot parlar amb infinites formes ben distintes, que sempre ens mostraran nous territoris del cor i nous matisos de l'ànima, però que seguiran sent només aigua.

© Josep Maria Basté Framis, 2017
© del pròleg: Jòrdan Faugier Botifoll, 2017
© de les il·lustracions: Bernat Basté Selva, 2017
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S.L, 2017
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: juliol de 2017
ISBN: 978-84-9975-871-8
DL L 612-2017
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S.L
www.bobala.cat

« imprès a **lleida** »

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.